

al in beweging was, een motor weggeschoten; het toestel trok dwars weg en blokkeerde alle toen nog niet geraakte G-1's¹ – slechts één die tevoren weggetaxi'd was, kon de lucht in komen, schoot op het strand te Katwijk drie Duitse transporttoestellen in brand en keerde met een wijde boog over land naar Bergen terug.² Daar was aanvankelijk paniek uitgebroken:

'Als de ontploffingen van het eerste bombardement . . . zijn verklonken en een zware rookzuil uit de grote hangar opstijgt, wordt de lucht plotseling gevuld door het hoge geluid van neerduikende jagers. Onze militairen schrééuwen van plezier. Hoera, dat zijn de D-21's (van 'De Kooy') die de vijand te lijf gaan! Helaas . . . als de vliegtuigen met gillende motoren op het vliegveld afsteken, blijken het *Messerschmitts* te zijn en halsoverkop zoekt iedereen dekking voor het ratelende mitrailleur-vuur. Het wordt een *sauve-qui-peut*. De manschappen der verkennersafdeling die in de barakken langs het veld door het bombardement uit hun dromen zijn gewekt, rennen in de primitiefste kleding dwars over de vijfhonderd meter open veld, door sloten en greppels, over prikkeldraad en omheiningen, naar de schuilplaats welke het bos biedt.'³

Tot kwart voor vijf duurden de Duitse aanvallen. Toen waren (tegen een verlies van twee of drie Duitse toestellen) alle hangars getroffen en van de dertien G-1's waren er twaalf buiten gevecht gesteld.⁴

★

Op Schiphol stonden op 10 mei negen D-21-jagers en negen T-5-bommenwerpers gevechtsgereed klaar. Nog in de nacht, om kwart over twee al, waren de motoren warmgedraaid, vóór drie uur zaten de jachtvliegers in hun toestellen. Hun commandant kreeg echter van de staf van de jachtgroep in Den Haag geen bevestiging van enig algemeen alarm – derhalve gaf hij om 3 uur 15 opdracht, de toestellen te verlaten. Toen dus om 3 uur 58 onverhoeds drie Duitse bommenwerpers laagvliegend uit het westen naderden, konden zij ongehinderd met het bombardement van Schiphol beginnen; de kazerne kreeg de eerste voltreffers en vloog in brand. 'Algemeen alarm! Iedereen opstijgen!' – met die kreet rende de commandant zijn commandopost uit. Spoedig raasden negen jagers en acht bommenwerpers (één kon wegens bomschade niet starten) over de landingsbanen en stegen op. Bijna twee uur

¹ A.v. ² Molenaar: *De luchtverdediging*, II, p. 143. ³ C. C. Küpfer: *Nederlands vliegers in het vuur. Het optreden der luchtstrijdkrachten in Nederland van 10 tot 14 mei 1940* (1946), p. 168. ⁴ Molenaar: *De luchtverdediging*, II, p. 129-31.